

*
* *

Երկաթէ ցուպ ձեռքս առնիմ,
Աշխարհ ընկնիմ մէն-մենակ.
Կորած բախտս ման գամ, գանիմ,
Աշխարհի մէջ՝ մէն-մենակ:

Սճր ու ձորեր, քճր ու ախպէր,
Բախտս չիտէք, ճւր գնաց.
Հազար ու մի թագաւորի
Թագ կար գլխուն, ճւր գնաց:

Զառ աստղունքով ճակտին կամար,
Ճակտին պսակ,—ճւր գնաց...
—Ոսկի արեւն սրտիս մէջ վճռ,
Ոսկի արեւս ճւր գնաց...

Ա. ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ
